

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

str. Gheorghe Lazăr nr. 9B
300081, Timișoara
Tel: +0256 499
Fax: +0256 499 332
<https://www.anaf.ro/asistpublic/>

DECIZIA nr. 3085 / 18.08.2020

privind contestația formulată de d-na, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR/01.04.2020, reînregistrată conform pct. 3.3 din OPANAF 3741/2015 la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR/29.04.2020

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată atât de către petentă asupra contestației înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR/01.04.2020, cât și de către A.J.F.P. Arad - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice cu adresa nr. /06.04.2020 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR/29.04.2020, asupra contestației formulate de

D-na,
CNP:
cu domiciliul în,
și domiciliul ales pentru comunicarea documentelor
în
la Cabinet Avocat

înregistrată la A.J.F.P. Arad sub nr. ARG_REG/26.03.2020 și nr. ARG_AIF/01.04.2020, și la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR/01.04.2020.

Petenta, prin reprezentantul său legal avocat, formulează contestație împotriva **Raportului de inspecție fiscală nr./04.03.2020** precum și a **Deciziei de impunere nr./04.03.2020**, emise de A.J.F.P. Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, în sumă de lei, reprezentând impozit pe venit.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, avocat, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială, în

original, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. din 04.03.2020, emisă de A.J.F.P. Arad, respectiv data de 12.03.2020, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta contestă Decizia de impunere nr. din 04.03.2020 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, solicitând admiterea contestației și anularea deciziei contestate pentru suma de lei, reprezentând impozit pe venit, pentru următoarele motive:

1. Situația de fapt preliminară:

La data de 26.09.2019 organele fiscale din cadrul AJFP Arad au întocmit Procesul-verbal nr. urmare unui control inopinant efectuat în baza unor sesizări ale unor angajați nemulțumiți ai societății S.R.L., prin care s-a stabilit ca societatea verificată respecta prevederile legale în materie de întocmire și înregistrare a documentelor contabile și astfel, nu este necesară inițierea unei inspecții fiscale, nefiind identificate riscuri fiscale.

La data de 11.12.2019 organele fiscale din cadrul AJFP Arad-Inspectia Fiscala-Serviciul Persoane Fizice 1, au întocmit Procesul-verbal nr. în baza unui control inopinant efectuat în perioada 11.11.2019-11.12.2019 la S.C. S.R.L., control realizat în urma unei petiții înregistrate la AJFP Arad de către un fost angajat al societății controlate. În urma efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au considerat că nu este necesară inițierea unei inspecții fiscale la S.C. S.R.L. deoarece nu au fost constatate riscuri fiscale, dar au considerat că se impune efectuarea unei inspecții fiscale a persoanei fizice, doamna, având calitatea de asociat unic și administrator al societății controlate. În opinia petentei, controlul inopinant efectuat în perioada 11.11.2019-11.12.2019 a fost efectuat de către o echipă de consilieri superiori, fără a avea competența necesară a efectua controale a unor persoane juridice deoarece aceștia faceau parte din Serviciul Persoane Fizice 1. Pentru a acoperi acest viciu procedural și această nerespectare de competență au decis efectuarea unui control asupra persoanei fizice din cadrul persoanei juridice controlate, respectiv asupra asociatului unic și administratorului, doamna

La data de 25.02.2020, Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice 1 i-a solicitat doamnei să se prezinte la sediul instituției în

vederea semnării unui **aviz de inspecție fiscală** având termen de începere a inspecției fiscale data de 25.02.2020, inspecție în urma căreia se vor verifica declarațiile fiscale și operațiunile relevante privind impozitul pe venit pe perioada 01.01.2016-31.12.2018 și alte venituri ale bugetului general consolidat de stat, venituri din alte surse pe aceeași perioadă fiscală. La aceeași dată s-a întocmit un proces-verbal prin care s-a consemnat începerea inspecției fiscale, proces-verbal întocmit deoarece contribuabilul nu deține registru unic de control.

La data de 27.02.2020 le-a fost comunicată prin posta electronică nota explicativă conținând întrebările echipei de control la care doamna a răspuns în scris și a atașat documentele relevante care să susțină cele declarate de către aceasta. Răspunsurile formulate în scris au fost predate inspectorilor fiscali la data de 27.02.2020. La data de 04.03.2020 contestatoarea s-a prezentat la sediul AJFP Arad- Inspecție Fiscală pentru semnarea unei declarații și pentru depunerea punctului de vedere cu privire la proiectul de raport de inspecție fiscală comunicat prin posta electronică la data de 28.02.2020. La data de 12.03.2020 doamna s-a prezentat la sediul AJFP Arad-Inspeție Fiscală în vederea ridicării unui exemplar din raportul de inspecție fiscală nr. /04.03.2020 și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. /04.03.2020.

2. Nulitatea tuturor documentelor întocmite în baza avizului de inspecție fiscală comunicat la data de 25.02.2020

În primul rând, petenta înțelege să invoce nulitatea absolută a Raportului de inspecție fiscală nr. /04.03.2020 și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. /04.03.2020 deoarece au fost întocmite cu nerespectarea art. 49 alin.(1) lit.a) și lit.c) din Codul de Procedură Fiscală. Totodată, invocă prevederile art. 174-175 Cod Procedură Civilă în ceea ce privește nulitatea absolută, nulitatea absolută care intervine în mod cert ca urmare a nerespectării prevederilor art. 138 Cod Procedură Fiscală, pe care le citează în cuprinsul contestației.

Printr-o simplă comparație a documentelor emise în vederea întocmirii raportului de inspecție fiscală contestat și a prevederilor legale în materie, toate documentele au fost întocmite în mod indubitabil nelegal:

A. Procesul-verbal nr. /11.12.2019 prevede propunerea consilierilor din cadrul AJFP Arad de a întocmi o „inspecție fiscală” pentru doamna ori art. 138 alin.(2) lit. a),b),c) și alin.(3) prevede că aparatul central al A.N.A.F. are competența de a efectua verificările persoanelor fizice și analiza de risc pentru stabilirea riscului probabil al unui grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale. Chiar dacă prin Ordinul

3695/2015 privind competența de exercitare a verificării situației fiscale personale și a activităților preliminare acesteia se acorda posibilitatea de a realiza analize de risc si organelor fiscale teritoriale, acestea se întocmesc strict cu avizul prealabil al Direcției generale control venituri persoane fizice conform art. 1²: „(1) *Organele fiscale menționate la art. 1¹ sunt competente și pentru efectuarea unor analize de risc punctuale pentru cazurile de persoane fizice identificate cu potențial risc fiscal cu ocazia activităților proprii de control fiscal, precum și pentru selectarea, verificarea fiscală prealabilă documentară și verificarea situației fiscale personale a acelor persoane fizice. (2) In cazurile prevăzute la alin. (1), pentru evitarea suprapunerilor de activitate, **analizele de risc se vor efectua numai cu avizul prealabil al Direcției generale control venituri persoane fizice.**” In prezenta speța nu exista un aviz prealabil obtinut de către inspectorii anterior efectuării asa numitei inspecție fiscală.*

B. Aviz de inspecție fiscală nr. ARG_AIF/30.12.2019 comunicat la data de 25.02.2020

Potrivit prevederilor art. 138 Cod Procedura Fiscală, anterior verificării situației fiscale personale a unei persoane fizice se emite un document intitulat „**aviz de verificare**” prin care se instiinteaza persoana fizica despre verificarea fiscală ce urmează a fi efectuată. In cazul nostru, contrar prevederilor legale, inspectorii fiscali au întocmit un aviz de inspecție fiscală in baza art. 113 si art. 122 Cod Procedura Fiscală, prevederi legale care se refera la situația altor contribuabili decât persoanele fizice.

In cazul verificării situației fiscale personale, avizul de verificare se comunica cu cel puțin 15 zile înainte de data de incepere a acesteia, ori in cazul petentei, acest termen imperativ nu a fost respectat, inspecția fiscală fiind începută la data emiterii avizului de inspecție fiscală. In plus, este necesar si obligatoriu a se completa pe formularul avizului de verificare numărul si data emiterii formularului, ori in cazul nostru, data emiterii este 30.12.2019, dar documentul nu a fost comunicat pana la data de 25.02.2020. Mai mult decât atât, **documentul emis nu indica obiectul acțiunii de verificare a situației fiscale personale, data începerii verificării situației fiscale personale, locul unde se va desfășura verificarea situației fiscale personale, nu se solicita informații si înscrisuri relevante pentru verificare si declarația de patrimoniu si venituri.** Prin simpla lecturare a avizului de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală a omis a solicita documente justificative privind veniturile realizate si totodată, nu a solicitat depunerea la sediul organului fiscal a declarației de patrimoniu si venituri, declarație întocmită in termen in cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare respectând modelul aprobat prin O.P.A.N.A.F. nr. 3704/2015.

Concluzionând, avizul de inspecție fiscală este lovit de nulitate absolută deoarece nu cuprinde elementele obligatorii prevăzute, nu sunt respectate termenele de 15 zile și 60 zile, denumirea documentului este eronată deoarece **în cazul verificărilor persoanelor fizice se întocmesc avize de verificare în baza art. 138 Cod Procedura Fiscală și nicideum avize de inspecție fiscală în baza art. 113 Cod Procedura Fiscală.**

C. Inexistența minutei întâlnirii conform anexei 3.b din O.P.A.N.A.F. nr. 2117/2018

În cazul efectuării verificărilor persoanelor fizice, organul de inspecție fiscală are obligația de a întocmi un document intitulat minuta întâlnirii în care să precizeze concluziile uneia sau mai multor întâlniri cu persoana verificată sau reprezentantul legal al acesteia sau cu altă persoană fizică cu care persoana verificată are sau a avut raporturi economice și/sau juridice, în urma prezentării de documente justificative, clarificări sau note explicative pentru stabilirea situației fiscale reale sau pentru informarea persoanei verificate asupra constatărilor rezultate din verificare. Totodată, în cuprinsul minutei întocmite în scopul stabilirii situației fiscale reale se fac mențiuni privind documentele justificative prezentate de către persoana fizică în cauză, clarificări, precum și notele explicative ale persoanei fizice în cauză. De asemenea, în minută, la pct. 4, se fac mențiuni cu privire la comunicarea constatărilor parțiale referitoare la elementele patrimoniale verificate până la data încheierii minutei. Totodată, cu ocazia întâlnirii la data comunicată de organele fiscale ca dată de începere, în „Minuta întâlnirii” întocmită se menționează la pct. 5 data de începere a verificării situației fiscale personale.

Petenta arată că, în cadrul inspecției fiscale, nu i-au fost solicitate niciun fel de documente și nici nu au existat discuții privind lămurirea situației fiscale, fiind transmise prin posta electronică doar niște întrebări în cadrul unui document intitulat „nota explicativă”, întrebări la care contestatoarea a răspuns și a atașat notei explicative documente relevante care să susțină cele precizate de către aceasta. **În raportul de inspecție fiscală întocmit, organul de inspecție fiscală nu a făcut niciun fel de referiri la nota explicativă depusă de către doamna și nici nu s-a consemnat predarea de către aceasta a mai multor documente doveditoare care au fost anexate notei explicative.** Cu toate că se invocă mai multe surse de venit, respectiv deținere de bunuri și venituri în devalmășie cu soțul contestatoarei, restituiri creditare soț, încasare dividende soț, venituri salariale anterioare anului 2016 ale contestatoarei, daruri manuale etc., inspectorii înțeleg să invoce în raportul de inspecție fiscală doar a unei tranzacții imobiliare pe care o consideră necredibilă, fără să indice în mod clar motivele care au dus la aceste concluzii.

D. Raportul de inspecție fiscală

La data de 04.03.2020 organul de inspecție fiscală a încheiat raportul de inspecție fiscală nr. aprobat de către șeful Administrației Fiscale Adjunct la data de 06.03.2020. Acest document fiscal este lovit de nulitate absolută deoarece în mod corect **trebuia întocmit un raport de verificare fiscală și nu un raport de inspecție fiscală**. Se consemnează că raportul de inspecție fiscală a fost efectuat în baza art. 113 Cod Procedură Fiscală, ori în mod corect temeiul de drept era art. 138 Cod Procedură Fiscală. Mai mult decât atât, cu toate că se indică data de începere ca 25.02.2020, data devansată pentru a fi respectate cele 15 zile legale de avizare, termenul de 15 zile indicat nu a fost respectat, comunicarea avizului de inspecție fiscală fiind efectuată în data de 25.02.2020. În plus, data începerii verificării nu corespunde cu data care ar fi trebuit menționată în minuta întâlnirii întocmită la prima întâlnire cu persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale deoarece s-a omis întocmirea unei minute a întâlnirii.

Prin raportul de inspecție fiscală s-a stabilit obligația contestatoarei de a plăti în plus un impozit pe venit aferent anului 2016 în cuantum de lei, iar pentru anul 2017 un impozit în plus în cuantum de lei pe motiv că creditările efectuate de doamna în calitate de asociat unic al societății S.R.L. au fost efectuate din surse neidentificate. În opinia noastră, din documentele atașate notei explicative predată organului fiscal la data de 27.02.2020 rezultă că creditările au fost efectuate din veniturile salariale obținute atât de către contestatoare cât și de către soțul acesteia, domnul, din restituirile de ereditari realizate de către soțul contestatoarei, domnul, din încasarea de dividende de către domnul și din alte sume de bani obținute de la alți membri ai familiei. Așa cum s-a precizat și prin nota explicativă formulată la data de 27.02.2020 toate bunurile și veniturile obținute de către contestatoare au fost dobândite și gestionate cu respectarea regimului matrimonial al comunității legale de bunuri. Cu toate că nota explicativă sus amintită a fost însoțită de mai multe documente care atestă în mod cert toate tipurile de venituri indicate de către doamna, organul de inspecție fiscală a înțeles să ia în considerare strict veniturile reprezentând drepturi salariale aferente anului 2016 și indemnizația de creștere copil aferentă anului 2017. Mai mult decât atât, **în raportul de inspecție fiscală nu apare nicio justificare de ce nu au fost luate în considerare și veniturile realizate de către sot sau veniturile realizate de către contestatoare anterior anului 2016**, cu toate că am arătat faptul că a realizat venituri din drepturi salariale începând cu anul 2001. **Conform prevederilor legale în materie, organul de inspecție fiscală are obligația de a analiza elementele de patrimoniu pentru fiecare perioadă impozabilă**

verificata si totodata, sa precizeze in mod neechivoc metoda indirecta selectata pentru stabilirea bazei de impozitare si argumentarea clara de ce a ales aceasta metoda de stabilire a bazei de impozitare. In plus, cu toate ca s-a solicitat in probatiune audierea mai multor persoane care au acordat diferite sume de bani cu titlul de daruri manuale, organul de inspectie fiscala nu a acordat acest drept si nici nu a raspuns de ce nu ar fi pertinenta solicitarea contestatoarei. Raportul contestat nu contine temeiuri de drept corecte, nu face referire in nicio modalitate la documentele care au fost prezentate organului de inspectie fiscala, nu face referire de ce ar fi fost refuzate alte mijloace de proba solicitate de catre contestatoare, singurele elemente analizate in mod comparativ fiind valoarea totala a ereditarilor versus veniturile realizate de catre contestatoare strict in cei 3 ani fiscali analizați.

Cu toate ca Codul de Procedura Fiscala, inca din anul 2016, dispune prin art. 12 alin. 1 ca relatiile dintre fisc si contribuabili trebuie sa se întemeieze pe buna-credinta, cu obligarea fiscalului de respectare a drepturilor contribuabililor si cu prezumarea in mod clar a prezumției de buna-credinta a contribuabilului pana la proba contrara adusa de organul fiscal, prin raportul de inspectie fiscala se afirma ca tranzacția imobiliara efectuata in anul 2010 este efectuata după “modelul matusii”, modalitate de exprimare care incalca in mod flagrant toate principiile sus amintite. Prin simpla lecturare a raportului de inspectie fiscala observam ca nu exista nicio precizare cu privire la restul tipurilor de venituri indicate in nota explicativa si nicio motivare de ce restituirile de ereditari a unei persoane juridice, dividendele si drepturile salariale ale unei persoane care a ales ca regim matrimonial comunitatea legala de bunuri nu ar reprezenta o “sursa certa si indubitabila de venit”.

Concluzionând, organul fiscal face o grava confuzie intre raportul de inspectie fiscala care se intocmeste in cazul persoanelor juridice sau persoanelor fizice autorizate intr-o modalitate prevăzută de lege si raportul de verificare fiscala, document care se intocmeste in cazul in care se verifica veniturile obtinute de o persoana fizica.

3. Netemeinicia raportului de inspectie fiscala

Petenta considera raportul de inspectie fiscala nr./04.03.2020 si cuantumul impozitului pe venit stabilit in plus in suma de lei aferent anilor fiscali 2016-2017 neintemeiate deoarece nu au fost analizate veniturile realizate de catre contestatoare si familia sa de la inceputul anului 2001 si pana in prezent. Doamna a adus la cunoștința organului fiscal faptul ca a inceput sa realizeze venituri din drepturi salariale incepand cu anul 2001 fara intreruperi, singurele exceptii fiind perioadele in care si-a ingrijit cei doi copii minori, realizând in acea perioada venituri cu titlu de indemnizații creștere copil. Totodata, in anul 2003 contestatoarea s-a căsătorit cu numitul, moment de la care au

dobândit și detinut bunuri doar în devălmășie conform art. 339 Cod Civil, neexistând până în acest moment o altă opțiune privind regimul matrimonial decât cel al comunității legale de bunuri. În cei 13 ani de căsătorie, soții au realizat venituri constante, dar pentru a justifica cuantumul ereditărilor acordate persoanei juridice S.R.L. am invocat în probațiune strict venituri realizate în perioada 2013 -2018 de către soții, venituri care acopera în mod indubitabil atât cuantumul imprumuturilor, cât și alte cheltuieli necesare traiului zilnic.

Pentru aceste motive, petenta consideră stabilirea unor sume în plus la plata impozitului pe venit nelegal și nejustificat. Practic, din modalitatea de desfășurare a întreg controlului fiscal și din modalitatea de întocmire a documentelor relevante în materie rezulta în mod cert reaua-credința și profunda necunoaștere a legislației în materie a organului fiscal.

În concluzie, raportul de inspecție fiscală este lovit de nulitate absolută deoarece nu au fost respectate prevederile art. 138 și următoarele Cod Procedura Fiscală, iar în subsidiar este netemeinic deoarece veniturile realizate de către contestatoare și soțul acesteia acopera valoarea ereditărilor efectuate, sursele de venit fiind certe.

II. Prin Decizia de impunere nr./04.03.2020 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./04.03.2020 de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei persoana fizică **un impozit pe venit stabilit suplimentar în cuantum total de lei** (..... lei pentru anul 2016 și lei pentru anul 2017).

Cu ocazia verificării, organele de inspecție fiscală au analizat aspectele legate de proveniența/sursa veniturilor petentei pentru *creditările* efectuate de către aceasta în calitate de asociată unică/administrator al SC SRL, CIF, de la începutul activității societății 08.04.2016 și până la data de 31.12.2018 (an fiscal încheiat) constatând că în această perioadă asociata unică, respectiv administratoarea societății, a creditat societatea cu valoarea totală de lei, din care veniturile din alte surse neidentificate constatate de organele de inspecție fiscală pentru anul fiscal 2016 sunt în valoare de lei, iar pentru anul fiscal 2017 sunt în valoare de lei.

Astfel, în baza art. 114 alin. (1) și a art. 117 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei persoana fizică un impozit pe venit stabilit suplimentar în cuantum total de lei (..... lei pentru anul 2016 și pentru anul 2017).

III. Luând în considerare constatările organului fiscal, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative incidente cauzei, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod corect și legal organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Arad au efectuat inspecția fiscală la persoana fizică și au emis Raportul de Inspecție fiscală nr. /04.03.2020 și Decizia de impunere nr. /04.03.2020, în condițiile în care, conform prevederilor art. 138 Cod procedură fiscală, competența pentru verificarea fiscală a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit revine organului fiscal central, respectiv Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice.

În fapt, în cursul anului 2019, în baza ordinului de serviciu nr. F-AR /11.11.2019, a fost efectuată în perioada 11.11.2019 - 11.12.2019 un control inopinat la S.C. S.R.L. în vederea stabilirii stării de fapt fiscale relatate în cadrul unei petiții înregistrate la AJFP Arad cu nr. ARG_REG /26.09.2019 și transmisă spre soluționare la Inspecție fiscală cu nr. ARG_DEX /02.10.2019.

Verificarea la S.C. S.R.L. s-a efectuat ca urmare a adresei nr. ARG_DEX /02.10.2019 primite de la Biroul Comunicare Servicii Interne din cadrul AJFP Arad, înregistrate la Inspecția Fiscală Arad sub nr. /07.10.2019.

Societatea are ca asociat unic și administrator pe d-na -CNP

În cadrul verificării au fost analizate și aspectele legate de creditările efectuate de către asociata unică d-na, de la începutul activității societății 08.04.2016 și până la data de 31.12.2018 (an fiscal încheiat) constatând că în această perioadă asociata unică, respectiv administratoarea societății, a creditat societatea cu valoarea totală de lei.

Această sumă a fost analizată de către echipa de inspecție fiscală prin prisma justificării acestor venituri ale asociatei societății, respectiv, analizând nota explicativă luată d-nei, referitoare la dividendele ridicate din această societate sau din altele, verificând în bazele de date ANAF sursele de venit ale acesteia s-a constatat că nu există surse de venit care să acopere această sumă creditată.

În urma analizării acestor aspecte, organele de inspecție fiscală au considerat că se impune o verificare fiscală a veniturilor din alte surse ale asociatei unice a societății, doamna -CNP, pentru perioada din interiorul perioadei de prescripție.

Pentru o documentare referitoare la patrimoniul și veniturile petentei declarate și fiscalizate în perioada verificată (2016 - 2018) echipa de

inspecție fiscală a extras din bazele de date ANAF aceste venituri, ele fiind după cum urmează :

- Anul 2016 - total venituri realizate lei
- Anul 2017 - total venituri realizate lei
- Anul 2018 - total venituri realizate lei.

Analizând aceste venituri s-a constatat că în afara anului 2018, când petenta a realizat/declarat venituri peste valoarea creditată în societate (.... lei raportat la lei valoare creditată) pentru anii 2016 și 2017, valoare veniturilor realizate de către petentă sunt infime comparativ cu valoarea creditată de către acesta în societatea pe care administrează. Pentru a identifica și alte eventuale surse **CERTE** de venit ale petentei din perioada verificată și din perioada anterioară apropiată, echipa de inspecție fiscală a solicitat petentei o notă explicativă legată de acest aspect (anexa nr.3 la RIF). Din analizarea răspunsurilor și argumentelor date de către petentă, având în vedere că este vorba despre *justificarea unei creditări în valoare de lei* nu se desprinde o sursă certă și indubitabilă de venit substanțial de genul unei tranzacții imobiliare (se invocă doar o tranzacție imobiliară efectuată în anul 2010 de către o matusă a petentei care a donat suma încasată din aceeași tranzacție petentei după aproximativ 6 ani), care să justifice valorile creditate de către aceasta în cadrul societății.

În concluzie veniturile curente, realizate de către petentă și de către soțul acesteia din salarii sau alte surse ne semnificative din punct de vedere valoric argumentate de către acesta nu reprezintă surse credibile (unele dintre ele) și suficiente pentru a justifica veniturile realizate de către contribuabile și cu care a fost creditată Societatea S.R.L. a cărei asociat unic și administrator este petenta.

Pentru diferența dintre veniturile constatate de către echipa de inspecție fiscală ca au făcut obiectul creditărilor/împrumuturilor certe către societate, sumele constatate ca fiind declarate/fiscalizate ale petentei, în baza art. 114 alin. (1) și art. 117 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, organele de inspecție fiscală au calculat pentru fiecare an fiscal în parte, diferențele de impozit pe veniturile din alte surse neidentificate ale petentei, astfel:

- Pentru anul fiscal **2016** veniturile din alte surse neidentificate constatate de inspecție fiscală sunt în valoare de lei. Diferența de impozit pe venit stabilit de către inspecția fiscală: lei.

- Pentru anul fiscal **2017** veniturile din alte surse neidentificate constatate de inspecție fiscală sunt în valoare de lei. Diferența de impozit pe venit stabilit de către inspecția fiscală: lei.

- Pentru anul fiscal **2018** veniturile din alte surse neidentificate constatate de inspecție fiscală sunt în valoare de **0 lei**. Diferența de impozit pe venit stabilit de către inspecția fiscală: **0 lei**.

Prin contestatia formulata persoana fizica invoca nulitatea actelor administrativ fiscale atacate si solicita anularea Deciziei de impunere nr. /04.03.2020 și a Raportului de Inspectie fiscală nr. /04.03.2020 intrucat actele administrativ fiscale au fost incheiate cu incalcarea normelor legale privind competenta, exercitarea inspectiei fiscale cu privire la impozitul pe venit asupra persoanei fizice si verificarea situatiei fiscale personale, sunt de competenta Directiei Generale Control Venituri Persoane Fizice din cadrul ANAF si nu de competenta AJFP Arad – Activitatea de inspectie fiscala, conform art. 138 Cod procedură fiscală.

În drept, art. 114 alin. (1) și art. 117 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, prevăd:

„ART. 114 - Definirea veniturilor din alte surse

Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

(...)

ART. 117 - Definirea și impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Potrivit art. 113 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

„ART. 113 Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la [art. 124](#) alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale și contabile constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale și contabile;

k) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;

l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

(3) Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-științifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.”

De asemenea, potrivit art. 6 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează că:

„ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete

asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.”

Or, conform prevederilor art. 138 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art.145 alin.(1) și (2) și art.146 alin.(1) și (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”CAPITOLUL IV Verificarea situației fiscale personale de către organul fiscal central

ART. 138 Obiectul și regulile privind verificarea persoanelor fizice

(1) Organul fiscal central are dreptul de a efectua o verificare fiscală a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit.

(2) Pentru verificarea situației fiscale personale a persoanei fizice, organul fiscal central efectuează următoarele activități preliminare:

a) analiza de risc pentru stabilirea riscului de neconformare la declararea veniturilor impozabile pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor instituții ori autorități publice. Riscul de neconformare la declararea veniturilor impozabile aferent unei persoane fizice reprezintă diferența semnificativă între veniturile estimate în cadrul analizei de risc și veniturile declarate de persoana fizică și/sau de plătitori pentru aceeași perioadă impozabilă. Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate în cadrul analizei de risc și veniturile declarate de persoana fizică și/sau de plătitori este o diferență mai mare de 10% din veniturile declarate, dar nu mai puțin de 50.000 lei.

b) selectarea pe baza analizei de risc a persoanelor fizice care vor fi supuse verificării situației fiscale personale.

(3) Competența de exercitare a verificării situației fiscale personale și a activităților preliminare acesteia se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F. Aparatul central al A.N.A.F. are competență în efectuarea verificării persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al țării.

(4) Prin situație fiscală personală se înțelege totalitatea drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a persoanei fizice pe perioada verificată.

(5) Înaintea desfășurării verificării situației fiscale personale, organul fiscal central are obligația să înștiințeze, în scris, persoana fizică supusă verificării în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de verificare.

(6) Organul fiscal central solicită persoanei fizice prezentarea, în termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, de documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală. Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea justificată a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal central.

(7) Persoana supusă verificării are obligația de a depune în termenul prevăzut la alin. (6) o declarație de patrimoniu și de venituri la solicitarea organului fiscal central. Solicitarea se face prin avizul de verificare.

(8) Elementele de patrimoniu și de venituri ce trebuie declarate de persoana fizică supusă verificării, precum și modelul declarației se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(9) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.**).**

(10) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (6) și (7) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.

(11) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(12) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal

central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

(13) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare. (...)”

”ART.145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART.146 Decizia de impunere

(1) Raportul prevăzut la art.145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”

coroborate cu prevederile art.1 și art.21 din O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART.1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.”

„ART. 21 Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;

b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;

c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;

d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;

e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.”

Se reține că, organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale examinează toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art.79¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART.79¹ Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarea stare de fapt:

- Potrivit Capitolului I Date despre inspecția fiscală al Raportului de inspecție fiscală nr./04.03.2020:

”2.Delegarea de competență

Nu a fost delegata competența pentru efectuarea acestei inspecții fiscale, în sensul art.119 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura Fiscală , cu modificările și completările ulterioare .

Competența efectuării inspecției fiscale a fost stabilită în conformitate cu art.120 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura Fiscală, cu modificările și completările ulterioare .

3.Temeiul juridic al inspecției fiscale

Inspecția fiscală a fost efectuată în baza art.113 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura Fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

- potrivit art. 120 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura Fiscală:

”ART. 120 Reguli speciale privind competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central

(1) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competență în efectuarea inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării.”

- Potrivit Ordinului Nr. 3696/2015 din 16 decembrie 2015 pentru stabilirea unor competențe de exercitare a inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării în vigoare de la 01 ianuarie 2016:

”ART. 1 Direcția generală control venituri persoane fizice este organ fiscal competent pentru exercitarea inspecției fiscale privind impozitul pe venit asupra tuturor persoanelor impozabile, indiferent de forma lor de organizare, pe întregul teritoriu al țării.”

- Conform prevederilor art.138 alin.(1), (4), (8) și (10) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au dreptul de a efectua o verificare fiscală, cu privire la impozitul pe venit, a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice în cauză, aceasta având obligația de a depune o declarație de patrimoniu și de venituri la solicitarea organului fiscal, care stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate, utilizând metode indirecte de stabilire a veniturilor.

- în legătură cu creditările societăților comerciale efectuate de persoane fizice, asociați proprii, sau de către terți, potrivit punctelor de

vedere ale Direcției Generale Coordonare Inspecție fiscală, A_RCF 161 din 05.02.2016 și respectiv 15.09.2016, existente în fotocopie la dosarul cauzei, structurile de inspecție fiscală, urmare verificărilor efectuate, în situația în care consideră că se impune, vor sesiza DGCVPF.

Mai mult, în scopul soluționării contestației formulate de către d-na, înregistrată la A.J.F.P. Arad sub nr. /26.03.2020 și la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. /29.04.2020 - conform art. 276 (1) Cod procedură fiscală și văzând susținerile din contestația formulată întemeiate pe dispozițiile art. 138 Cod procedură fiscală raportat la faptul că Activitatea de Inspecție Fiscală Arad în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. /06.04.2020 arată că "Echipa de inspecție fiscală, respectiv membrii acesteia, chiar dacă fac parte, formal, dintr-un serviciu de inspecție fiscală destinat cu preponderență verificării de persoane fizice, asta nu înseamnă că, competență acestora este limitată doar la verificarea acestora, respectiv nu au o competență limitativă, dovada fiind Ordinul de serviciu emis și aprobat de către conducătorul organului de inspecție fiscală în acest sens" în considerarea principiului general de drept *specialia generalibus derogant* în ce privește dispozițiile procedurii fiscale ca obiect și reguli privind verificarea persoanelor fizice, DGRFP Timișoara cu adresa nr. /25.06.2020 înregistrată la AJFP Arad sub nr. ARG_REG /08.07.2020, i-a solicitat Activității de Inspecție Fiscală Arad ca în termen de 5 zile de la primirea adresei să completeze Referatul cu propuneri de soluționare a contestației indicând punctual norma legală derogatorie de la art. 138 Cod procedură fiscală, respectiv OPANAF nr. 3695/2015 modificat de OPANAF nr. 1817/2017 referitoare la competența de exercitare a verificării situației fiscale personale.

Învăderăm că în virtutea principiului general de drept *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* argumentele conținute de Referatul cu propuneri de soluționare a contestației ar fi valabile sub aspect legal atâta vreme cât nu există o reglementare specială în ce privește verificarea persoanelor fizice așa cum este cea conținută la art. 138 Cod procedură fiscală, raționament confirmat și de Circularele nr. 161/05.02.2016, respectiv 15.09.2016, ale Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală.

Cu adresa nr. ARG_AIF / 20.07.2020, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. /23.07.2020, Activitatea de Inspecție Fiscală Arad a răspuns solicitării, precizând faptul că Inspecția fiscală nu a fost efectuată în baza art.138 din cadrul Capitolului IV din Legea 207 / 2015 privind Codul de procedura fiscală.

În cadrul inspecției fiscale nu a fost efectuată verificarea fiscală a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit, fiind valorificat procesul verbal, încheiat la SC

SRL, prin care au fost constatate venituri din alte surse neidentificate, realizate de către administratorul societății.

Totodată, își mențin în continuare punctul de vedere al echipei de inspectie fiscala cat si a sefilor ierarhici superiori care au avizat si respectiv aprobat raportul de inspectie fiscala, ca sumele pentru care au fost stabilite in sarcina contribuabilei obligatii de plata reprezinta "venituri din alte surse neidentificate" reglementate in cadrul Capitolului X art. 114-117 din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

În drept, art. 49 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 49

Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

În condițiile în care, **Decizia de impunere nr. din 04.03.2020** este emisă cu ignorarea dispozițiilor exprese ale art. 120 coroborate cu art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că doar organul fiscal central are dreptul de a efectua o verificare fiscală a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit al petentei în legătură cu creditările efectuate de aceasta, în calitate de asociat unic sau terț, la diverse persoane juridice, în cauza se constată incidența dispozițiilor art. 49 alin. 1 lit. a) și c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ ART. 49

Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. în situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.

DGRFP Timișoara constatând din oficiu, **nulitatea actului administrativ contestat**, respectiv a Deciziei de impunere nr. din 04.03.2020.

Se constată că, doar organele de verificare fiscală competente sunt îndreptățite la stabilirea stării de fapt fiscale, să examineze toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare.

De altfel, în cauză sunt incidente și dispozițiile art. 6 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, citat în cuprinsul prezentei, motiv pentru care având în vedere cele mai sus descrise și în considerarea dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în cauză se constată **nulitatea actului contestat, respectiv Decizia de impunere nr. din 04.03.2020 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, pentru suma totală de lei.**

În conformitate cu prevederile pct. 9.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură

fiscala, aprobate prin Ordinul Presedintelui ANAF nr. 3471/2015:

*"9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, **excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat**, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat etc."*

Pentru toate considerentele expuse în cele ce preced, DGRFP Timișoara se află în imposibilitatea analizării pe fond a contestației formulate de petenta, atâta vreme, cât, așa cum s-a demonstrat, decizia contestată este emisă cu ignorarea dispozițiilor exprese ale art. 120 coroborate cu art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că doar organul fiscal central are dreptul de a efectua o verificare fiscală a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice, în legătură cu creditările efectuate de aceasta, în calitate de asociat unic sau terț, la diverse persoane juridice cu privire la impozitul pe venit al petentei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. art. 49 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- **constatarea nulității actului administrativ fiscal** contestat, respectiv a **Deciziei de impunere nr. din 04.03.2020**, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, în sumă de lei, reprezentând impozit pe venit, pe numele contribuabilului

- prezenta decizie se comunica la:

- Cabinet Avocat

- AJFP Arad - Inspecție Fiscală, cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,